

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10623 af 20/05/2007 (Gældende)

## Klage over ukorrekt behandling af hundebid og manglende røntgenundersøgelse

---

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0761130

## Klage over ukorrekt behandling af hundebid og manglende røntgenundersøgelse

### Resumé

En 19-årig kvinde blev bidt af en hund i højre lillefinger og på benet. Hun henvendte sig i lægevagten, hvor vagtlæget B fandt flere små sår og behandlede med steril afvaskning, forbinding og penicillin. Der blev ikke foretaget røntgenundersøgelse af fingeren.

2 dage senere henvendte patienten sig igen til lægevagten og blev behandlet af vagtlæge C, som rensede såret, anlagde forbinding og fortsatte den antibiotiske behandling. Der blev ikke taget røntgenbillede af fingeren.

Patienten fortsatte med ti dages antibiotikabehandling, men henvendte sig til sin egen læge, A, 16 dage senere. Han behandlede såret med daglige skiftninger i 10 dage. Fingeren var da blevet øm, og der kunne udtrykkes pus ovenfor sårskorpen.

Læge A bestilte en røntgenundersøgelse af fingeren på mistanke om betændelse i knoglen, og 3 dage senere var huden på lillefingerens yderstykke blevet skinnende og rød, hvorfor han genoptog behandlingen med penicillin.

Røntgenundersøgelsen viste knoglebetændelse med destruktion af den yderste del af højre lillefingers mellemstykke, og patienten fik på sygehus fjernet det betændte knogle, og yderste led blev gjort stift. Der blev derefter behandlet med antibiotika i tre måneder.

Der blev klaget over, at patienten ikke blev behandlet korrekt i lægevagten, og over at egen læge først efter en måned fandt grundlag for foretagelse af en røntgenundersøgelse.

Nævnet fandt ikke grundlag for kritik af vagtlægerne B og C, men fandt grundlag for kritik af egen læge A.

Nævnet lagde vægt på, at vagtlæge B iværksatte en relevant behandling med steril afvaskning og forbinding samt ordination af et almindelig anvendt penicillinpræparat, der specielt er egnet til infektion med stafylokokker, og at han tilrådede kontrolundersøgelse efter to dage.

Nævnet lagde desuden vægt på, at vagtlæge C observerede, at såret var lidt snasket. Såret blev rensset ,og der blev lagt ny forbinding og anbefalet forbindingsskift ved egen læge to dage senere.

Nævnet lagde videre vægt på, at patienten først henvendte sig til læge A 16 dage senere, og at han konstaterede, at såret endnu ikke var helet, og at fingeren var meget hævet uden særlig bevægelighed. Han behandlede såret med daglige skiftninger, indtil fingeren var blevet øm, og der kunne udtrykkes pus. Han bestilte derefter en røntgenundersøgelse af fingeren på mistanke om betændelse i knoglen. Da huden på lillefingerens yderstykke blev skinnende og rød, genoptog han behandlingen med penicillin.

Nævnet fandt, at da et dyrebid overføres med betydelig kraft, bør bid på hænder og fødder på ringe foranledning supplerende undersøges med røntgenundersøgelse, og det er nævnets opfattelse, at der ved første besøg hos egen læge burde have været foranlediget røntgenundersøgelse uden unødigt forsinkelse, da fingeren var meget hævet og uden bevægelighed.